

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVAR, 1952. március 27. csütörtök. A R A 20 B A N I IX. ÉVFOLYAM, 73. SZÁM.

A Centrocoop Victoria cipőgyár dolgozói teljesítik vállalásukat

Ahogy megjelent a Román Munkáspárt K. V.-nek és RNK Minisztertanácsának a pénzreformmal kapcsolatos határozata, Zenk Victor Herbák-gyári sztahanovista szabász értékes felhívással fordult az üzem dolgozóihoz.

Felhívásában többek között rámutatott arra, hogy: „Sokan a munkások közül még mindig elavult módszerekkel dolgoznak. Ez az oka annak, hogy a munka termelékenysége nem éri el a kívánt színvonalat és egyesek a szabászok közül még mindig magavágással dolgoznak. Feladataink központjában a takarékosági

mozgalom kiterjesztése áll. Eppen ezért javasolom, hogy minden szabáson a technikusok, mesterek, sztahanovisták és almunkások szervezzék meg munkamódszereik és a termelésben nyert tapasztalataik széleskörű átadását.”

Kezdeményezése lelkes visszhangra talált a kolozsvári Victoria bőrösüzemben is. Az ezt követő napokban a szabáson és a bélésvágó osztályon számos olyan munkavállalás hangzott el, amelynek értelmében a dolgozók kötelezik magukat arra, hogy az eddiginél is több anyagot takarítsanak meg és csökkentik a seletet. Ilyen munkavállalást tettek Pataki János, Mózes

Lajos és mások. Vállalásaikat becsülettel teljesítették. Így például Mózes Lajos február 15. és március 20-ika között 224, Kovács Gyuláné 154, Butyka Margit 80 és Pataki János 66 kvadrát bőrt takarított meg. A bélésvágók közül Tonz Irén, Belényi Ferenc és Szász Ilona ért el jelentős vássonanyag megtakarítást.

Az üzem dolgozói a takarékosági küzdelemben nem feledkeznek meg a hulladékanyagok észszerű felhasználásáról sem. A hulladékokat mind nagyobb mértékben értékesítik, különböző játékokat, bőrdisznóveket készítenek és ezzel jelentős megtakarításokat érnek el.

Élen a munkában, a tanulásban

Kengye Mihály a „Victoria” bőrösüzem ifjú munkása. Példamutatóan dolgozik és normáját átlagban 87 százalékban haladja túl.

Szőke Katalin a Középfoku pénzügyi szakiskola I. osztályos tanulója. Élenjár a tanulásban és gyengébb társait segíti.

Szabó József a „Szentgyörgyi István” Szinművészeti Intézet III. éves rendező hallgatója. Élenjár a tanulásban és a közösségi munkában.

Simon Agnes fegyelmegyet magatartásával tünt ki a „Victoria” bőrösüzem ifjúmunkásai között. Élenjár a minőségi munkában.

Megkezdték a tavaszi szántást a nagyenyedi GTÁ traktoristái

A nagyenyedi gépállomáson március 22-én szokatlanul korán kelt mindenki. Nagy volt a sürgős forgás. A traktoristák begyújtották a motorokat, s azok szünet nélkül zúgtak, berregtek, próbálták őket. A traktoristák törölték, fényesítették, tisztították gépeiket. Mindent gondosan előkészítettek az indulásra. Délután 11 óra után zöldággal, zászlókkal feldisztelve indultak el a traktorok, s végig vonultak a városban. Az enyedi néptanács székháza előtt nagy tömeg várta a tavaszi vetési munkába menő traktoristákat. Megérkezéskor örömjongással, éljenzéssel fogadták őket.

A gépek megálltak. Minden arc egy irányba fordult. Lukács Sándor a GTÁ igazgatója rövid beszédet tartott. Beszámolt a gépállomások jelentőségéről, mezőgazdaságunk

gépítésének fontosságáról, valamint a szovjet mezőgazdaság tökéletes módszereiről, amelynek példáját követjük mi is.

„Minden traktor által húzott barázda egy-egy csapás a háborúra uszító imperialistákra” — fejezte be beszédét Lukács elvtárs. Ennek tudatában indultak el a traktoristák, hogy megvívják idejükből termésünk egyik csatáját, a vetési kampányt. A munkába induló traktoristákat Enyed dolgozói lelkesen ünnepelték. A traktoristák a számukra kijelölt kollektív gazdaságba vezették a traktorokat. Hétfőn reggel a miriszlói, szentkirályi, eszeszveci és a földvári kollektív gazdaságokban megkezdtek a szántást és a vetést. A traktoristák már az első napon teljesítették a normát.

Elekcs Zoltán, tudósító

JÓ FELVILÁGOSÍTÓ MUNKÁT VÉGEZNEK A FELVINCI MNSZ UTCAFELELŐSÖK

Felvincz község dolgozó földművesei lelkesen felkészülten várják a tavaszi vetési csata kezdetét. A szegény- és középparasztok annak tudatában, hogy az idejükből bőséges termést biztosítják, ha kesedelem nélkül és jó körülmények között teljesítik feladataikat, követték a munkálatokban élenjáró párttagokat és a tömegszervezetek agitátorait. A tömegszervezetek közül a tél folyamán különösen a MNSZ helyi szervezeteinek utcafelelősei járultak hozzá személyes példával és felvilágosító munkájukkal ahhoz, hogy a felvinczi dolgozó parasztok az előttük álló feladatokat idejében teljesíthessék.

Schönauer József levelező

Ma: a dicsőséges lenini-sztálini Komszomol napja

A Világifjúsági Hét keretében ma, március 27-én ifjaink a dicsőséges lenini-sztálini Komszomol napját ünneplik. Ez a nap ifjúságunk számára a nagy Sztálin vezette Szovjetunió iránti szeretet és hűla napja.

A kolozsvári ifjak ma az IMSZ alapszervezetek rendezésében ünnepi gyűlések keretében emlékeznek meg a dicsőséges lenini-sztálini Komszomol harcáról, munkájáról. Este 6 órai kezdettel az Egyetemiek Háza nagytermében az IMSZ Kolozsvár területi és városi vezetőségének rendezésében ünnepi nagygyűlést tartanak.

Előadás a moszkvai nemzetközi gazdasági értekezletről

Manca Manescu tanár, a központi statisztikai intézet igazgatója, a moszkvai nemzetközi gazdasági értekezlet előkészítő bizottságának tagja, március 27-én csütörtökön délután 6 órakor Kolozsváron előadást tart a moszkvai nemzetközi gazdasági értekezlet jelentőségéről az Egyetemiek Háza kistermében. A rendezőbizottság meghívja a dolgozókat, vállalatvezetőket, gazdasági szakembereket, és minden érdeklődőt, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg az előadáson.

Meg kell fékezni a baktériumháború gonosztevőit

Január 28-ától, tehát majdnem két hónapja, az USA imperialista rabló rendszeresen és tömegesen szórnak le szörnyű járványos betegségek baktériumával fertőzött rovarokat a koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek állásaira, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságnak az arcvonalak mögötti területeire és Északkelet-Kína területére.

Az emberiség története soha nem ismert még ily irtózatot gaztettet. A vademberek kannibalizmusa és a középkori inkvizíciók borzalmait elölről az amerikai imperialista katonai klíkk vérfagyasztó kegyetlenkedései mellett. A hitlerista „fajvédők” és embergyűlölők, akik mélyeséges erkölcsi züllöttségükkel döbentették meg a világot, s akik a második világháború idején nagy arányban alkalmaztak olyan emberpusztító módszereket, mint a majdaneki és auschwitzi gázkamrák és kemencék, a baktériumfegyvert még sem merték felhasználni.

Az amerikai imperialisták, a népek vérszomjas hóhérai, a világuralom örült rögeszméjének megszállottjai messze tulesznek a hitlerista gonosztevőkön. Miután kénytelenek voltak feladni azt a reményt, hogy megtérhetik a koreai néphadsereg dicső katonáinak és a kínai önkénteseknek hősi ellenállását a legaljasabb, a legszegényesebb pusztítóeszközhöz, a „tudós”-munkában azok a „tudós”-című bitorló gonosztevők csak fölfedezhetek, akik becsületeket és lelkiismeretüket eladták az emberiség elleneségeinek.

Az amerikai beavatkozók arra számítanak, hogy a baktériumfegyver segítségével harc képtelenné tehetik a koreai nép szabadságát és függetlenségét védő hadsereget, kiirthatják a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság lakosságának minél nagyobb részét, kiszélesíthetik a háború tüzfészket a Távol-Keleten. Az amerikai imperialisták a baktériumfegyver tömeges alkalmazásával egyéb céljuk is van: meg akarják félemlíteni a szabadságszerető népeket, rettegést akarnak kelteni az emberek szívében az Egyesült Államok túlerőtelét halalmával szemben, meg akarják bénítani a népek akaratát a rabló amerikai imperializmus ellen országuk szabadságáért és nemzeti függetlenségéért vívott harcban.

Az amerikai imperialisták már régóta készülnek a baktériumháborúra. A nagyhatalmak közül csak az Egyesült Államok és Japán nem volt hajlandó ratifikálni az 1925 június 17-én kelt, ismert genfi jegyzőkönyvet, amely megtiltja a fojtó, a mérges, vagy más hasonló gázok és bakteriológiai eszközök alkalmazását a háborúban, azt a jegyzőkönyvet, melyet 40 állam — köztük a Szovjetunió is — vagy ratifikált, vagy elfogadott.

Az amerikai „tudós”-kannibálok számos nyilatkozata és az amerikai sajtó közleményei napról napra világosabban tanúsítják, hogy az USA reakciós körében már jóval a második világháború előtt érlelődni kezdett a baktériumfegyver használatának elvetemült gondolata. A háború alatt az amerikai szörnyetegek hozzáfogtak e gondolatnak a gyakorlatban való megvalósításához: neves mikrobiológusok részvételével — akik dollárért becsmérelték a tudós magasztos nevét — az Egyesült Államokban, külön e célra létesített táborban, 1941-ben megszervezték a tömegpusztító bakteriológiai fegyverek készítését.

Ennek a pokoli laboratóriumnak a munkája különösen nagy lendületet vett a háború utáni években. Az amerikai halálgyárosok a baktériumfegyver előállításába bevonták a védelmükbe vett baktériumháború japán bűnösait: Iszji Szirót, Vnkamaeu Dzirót és Kitanó Maszadzót. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság ellen intézett támadás után az amerikai fennvedők nagyarányú kísérletekbe fogtak, a koreai és kínai hadifoglyokon próbálták ki a halálhozó mikrobbák hatását, végül pedig megkezdték a

baktériumfegyver tömeges alkalmazását.

Az egész világot megrázta az amerikai imperialisták szörnyű gaztette. Minden országban egyre magasabbra csap a harag és a felháborodás hulláma az amerikai agresszorok aljas cselkedetei miatt, akik lábbal tiporják az emberi erkölcs és az emberiség elemi törvényeit, a nemzetközi jog alapelveit. A haladó emberiség a baktériumháború szervezőinek sohasem bocsátja meg gaztetteiket, egyöntetűen támogatja azt a határozott tiltakozást, amelyet Pak Hen-En, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminisztere és Csü En-Laj, a Kínai Népköztársaság külügyminisztere juttatott kifejezésre a baktériumfegyver alkalmazása ellen tett nyilatkozatában. A népek követelik, hogy haladéktalanul vessenek véget e fegyver alkalmazásának és állítsák bíróság elé a baktériumháború bűnösait.

A varsói Béke Világkongresszusnak a népek akaratát kifejezésre juttató ama határozataiból kiindulva, amelyek a bakteriológiai, a vegyi és minden egyéb tömegpusztító fegyverek használatának eltiltását követelik, Frédéric Joliot-Curie, a Béke Világtanács elnöke a világ népeihez intézett felhívásában felszólította a világ közvéleményét, tiltakozzék az amerikai háborús gyujtogatók gaztettei ellen.

64 ország 135 millió asszonya nevében jelentette be erőlyes tiltakozását a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség az ellen, hogy az Amerikai Egyesült Államok baktériumfegyvert használ. Haragtól izzó tiltakozó nyilatkozatot tett közzé a Szakszervezeti Világösszettség, a Demokratikus Ifjúsági Világösszettség, a Nemzetközi Diákszövetség és egész sor más tömegszervezet is, valamint sok ország számos tekintélyes közéleti személyisége.

A Szovjetunióban, Lengyelországban, Csehszlovákiában, Magyarországon, Romániában, Bulgáriában és Albániában lezajlott tömeggyűlések az egész nép tiltakozásának adnak hangot az amerikai agresszorok által Koreában és Kínában kibombantott baktériumháború ellen. Egyre erőteljesebben harsan föl Franciaország, Olaszország, India, Irán, Vietnam és sok más ország népeinek haragos szava is.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének titkársága az a szervezete, amelynek zászlaja alatt követik el az amerikaiak sötét tüzelmeket, ezekben a napokban tömegesen kapja a táviratokat, amelyek a bűnös baktériumháború ellen tiltakoznak és követelik, hogy az ENSZ tegyen haladéktalanul intézkedéseket a háború megszüntetésére. Amde Trygv Lie, az ENSZ ugynevezett főtitkára továbbra is urának, az amerikai kormányfőnek odaadó szolgálja marad. Változatlanul ugy viselkedik, mintha mi sem történt volna a világon. A világ egyszerű emberei ezt nem foghatják fel másnak, mint bűnrészességet azokban a szörnyű tervekben, amelyek alapján az amerikai imperializmus az emberek tíz- és százmillióit akarja kiirtani.

A népek általános felháborodása és a megcáfolhatatlan bizonyítékok sulya alatt az amerikai kormány hivatalos képviselői mint a földhöz szöcskék mérgekigolyók sziszegnek és jobbra-balra kapkodnak. Hogy eltereljék a világ közvéleményének figyelmét hallatlan gaztetteikről, amelyeket Koreában és Kínában követnek el, az ugynevezett katyni „ügyet”, ezzel a már 1944-ben leplezett fasizta provokációval kapcsolatban újabb rúgalmhadjáratot indítottak. Ami pedig az Egyesült Államok kormánykörének a baktériumháború feldzésében való közvetlen bűnrészességét illeti, erre vonatkozóan Acherson urék — nyilván az együgyűek hiszékenységeire számítva — egyre csak azt hajtogatják: mi semmiről sem tudunk, nekünk mindehhez semmi közünk. Amikor azonban ilyfajta „cáfolatok” hangoztatnak egyetlen szóval sem találnak arra, hogy eltiltsák a baktériumfegyver használatát.

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

* Megjelent a „Tartós békeért, népi demokráciáért” című lap 1952. március 23-12 (176) számában.

A SZOCIALIZMUS HAZÁJÁBÓL

Az üdültetés szovjet rendszere

Harmincegy évvel ezelőtt, 1921. május 13-án írta alá Lenin az üdülők és szanatóriumok felállításáról szóló rendeletet.

Harminc évvel ezelőtt a szovjet dolgozók minden erejüket a polgárháború és a külföldi beavatkozás okozta károk helyreállítására fordították. De a szovjet kormány már a rendeletek kiadását követő első évben is megtalálta a módját annak, hogy a szabadságon lévő dolgozók üdülőhelyekre és szanatóriumokba jussanak: A volt főúri kastélyokat, a nagybirtokosok fényűző udvarházait alakították át üdülőké és így már az első évben 10 ezer helyet biztosítottak a pihenőre váró dolgozóknak. Abban az arányban, ahogyan a Szovjetunió fejlődött és erősödött, nőttek, épültek az új szanatóriumok és üdülők is.

A Szovjetunióban több, mint huszont esztendeje a szakszervezetek kezében összpontosul a dolgozók üdültetésének munkája. Ezalatt a negyedszázad alatt a szakszervezetek 15 milliárd rubelt meghaladó összeget költöttek új üdülők és szanatóriumok építésére és a régi korszakok korszerűsítésére.

A fasiszta háború ezen a téren is nagy károkat okozott. A fasiszta rombolók 313 szanatóriumot és üdülőt tettek teljesen tönkre. De a szovjet nép felépítette ezeket és már a múlt évben csupán szanatóriumokban 250 ezer ágy — 25 ezerrel több, mint a háború előtt — állt a dolgozók rendelkezésére. Ebben az esztendőben pedig a szovjet Szakszervezeti Tanács további 230 millió rubelt költött üdülők és szanatóriumok építésére.

Ez évben több, mint 4 millió felnőtt dolgozó és 5 milliónál több gyermek részesül üdülésben.

Az ország minden részén a Szakszervezeti Tanács pompás szanatóriumai és üdülői várják a dolgozókat. A Krim félsziget déli partján 200 kilométeres szakaszon, a Kaukázus Fekete-tengeri partvidékén pedig 300 kilométeres hosszúságban sorakoznak szinte egymás mellett az üdülőhelyek, de nincs a Szovjetunióknak egyetlen olyan kies hegyvidéke a moszkvakörnyéki lágy domboktól a Kaukázus és az Altáj égbenyülő hegyeiig, ahol meg nem találunk valamelyik szakszervezet kényelmes, szép üdülőjét. Szocsi, Kiszlovodszk, Jesszentuk, Pjatigorszk, Zselznovodszk és a többi üdülőhely télen-nyáron pihenést, szórakozást nyújt a hatalmas Szovjetunió minden részéből érkező dolgozóknak.

A szovjet emberek nagyon kedvelik a pihenőházakat, amelyek között valóságos pihenő-kombinátok is vannak. Egy-egy ilyen pihenő-kombinátban egyszerre több ezer ember töltheti a szabadságát. Ilyen hatalmas pihenő házkombinát van a Moszkva közelében fekvő Taraszovkán, de a legtöbb nagy iparváros közelében is. A szakszervezetek a legnagyobb figyelmet tanúsítják a dolgozók iránt. Ezért épültek az ország minden részében vadász- és halászházak, hogy azok a dolgozók, akik ennek a két hasznos és egészséges szenvedélynek hódolnak, itt tölthessék szabadságukat. A turisták és alpinisták is megtalálják a nekik megfelelő szórakozást: a Szakszervezeti Tanács mellett működő Turista és Kiránduló Társaság turisták menedékházakat építtetett a hegyekben és innen indulnak a pihenő dolgozók a nagy turákra.

Az üdültetés szovjet rendszerének egyik nagyszerűen bevált intézménye az üdülőhajó. A pihenő dolgozók fényűzően berendezett hajókon tölthetik szabadságukat. Ezek a hajók a nagy folyókon járnak, a pihenők megismerik az országot és a hajókon ugyanúgy minden szórakozási lehetőség rendelkezésükre áll, mint a szárazföldi üdülőkben.

GYÚJTSD AZ ERŐT, LEGY MEG EGÉSZSEGESEBB!

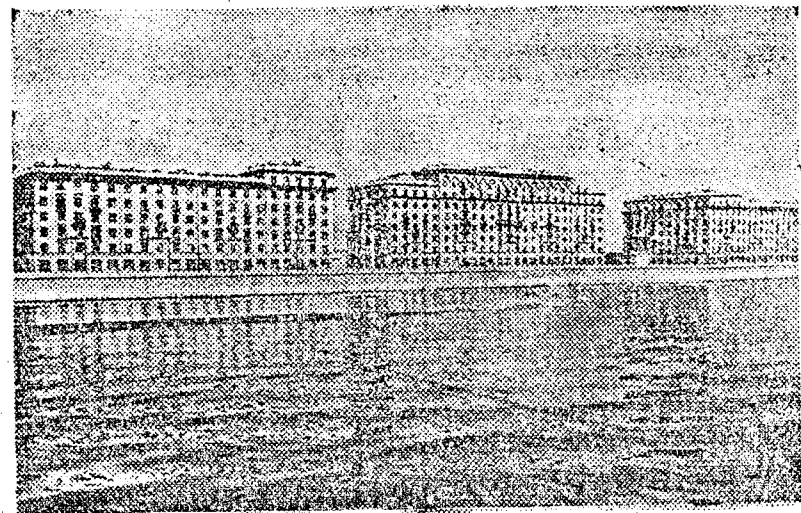
Az üdültetést a szakszervezetek szervezik és a szakszervezetek viselik az üdülési költségek túlnyomó részét is. A legtöbb dolgozó a költségeknek csupán 30 százalékát fizeti, a fennmaradó 70 százalékot a

szakszervezet téríti meg. Nagyon sok kiváló dolgozó teljesen ingyen részesül az üdülésben, ilyenkor a költségeket vagy a szakszervezet vállalja száz százalékig, vagy pedig a gyári igazgatói alaphól utalják ki a dolgozót terhelő 30 százalékos. A szakszervezeteket az az elv vezeti, hogy minden dolgozó lehetőleg ott pihenessen, ahol kedve tartja vagy ahova egészségi állapota miatt kell beutalni. A szakszervezeti műhelybizottság elnöke személyesen beszél meg a dolgozóval, hogy mikor akar szabadságra menni és hol kíván pihenni. A dolgozók kívánságait természetesen összegeztetik a termelés folyamatosságának biztosításával, mert az üdültetés nem okozhat zavart a termelő munkában. Eppen ezért egész évben folyik az üdültetés, mindenki abban az évszakban mehet szabadságra, amely leginkább tetszik neki, vagy amelyre egészségileg szüksége van. A szanatóriumokban a legkiválóbb szakorvosok felügyelete mellett pihennek és erősödnek a dolgozók.

A gondoskodás egyik legszebb megnyilvánulása az úgynevezett „Anyá és gyermeke” szanatóriumrendszer. A szülő anyák közvetlenül a szülés után utazhatnak ezekbe a szanatóriumokba, magukkal viszik újszülöttjüket és itt a leg gondosabb orvosi felügyelet alatt pihennek. Az orvosok ügyelnek arra, hogy az anyák vitamindús táplálékban részesüljenek, mert a szoptatós anyáknak kétszeres vitamennyiségre van szükségük.

A szanatóriumok és üdülők egyre fejlődnek. Ebben az évben 200 ezerrel több hely áll a dolgozók rendelkezésére, mint a múlt esztendőben. Így valósítja meg a bolsevik párt és a szovjet kormány Sztálin elvtárs szavát:

„A mi forradalmunk az egyetlen, amely nemcsak összetörte a kapitalizmus bilincseit és szabadságot adott a népeknek, hanem meg tudta teremteni a nép számára a jó módot élet anyagi feltételeit is. Ebben van a mi forradalmunk ereje és legyőzhetetlensége.”

Korszerű épülettömbök, új lakások épülnek a moszkvai dolgozók számára

Igy nő fel a kommunizmus építőinek ifju nemzedéke

A szovjet gyermekek a szabad, békés munka, a haza iránti odaadó szeretet és áldozatkészség, a kultúra tisztelésének légkörében nevelkednek. A szovjet társadalom örökdió életük felett. Az iskola, a szerető szovjet család, a dolgozók államának gondoskodása és állandó segítsége biztosítja, hogy egészséges, életörömmel és az alkotó munka-vágyával, öntudatos fegyelemmel eltelt új nemzedék lépjen ki az életbe.

A szovjet pedagógia alapvető elve a gyermekek otthoni és iskolai nevelésének egysége. A szovjet tanítók fel fogása az, hogy csak az iskola és a család (A szülő, a pedagógus, az orvos) egybehangolt nevelőmunkája képes a gyermekben a szovjet ember magasrendű erkölcsi tulajdonságait kifejleszteni s helyesen megoldani az oktatás valamennyi kérdését. Ebben a nevelőmunkában a vezető szerep az iskoláé — az iskola és a család viszonya azonban a kölcsönös megértésre és bizalomra épül.

A szovjet iskola, a szovjet pedagógusok egész tanító, nevelőmunkájának elválaszthatatlan része a családdal való állandó és eleven kapcsolat, termékeny együttműködés megteremtése. Ez a kapcsolat a szülői munkaközösségi bizottságokban ölt formát.

Egy-egy szülői munkaközösségi bizottságnak — a tanulók száma szerint — 15—40 tagja van, s munkájában a szülők nagyszámú aktívájára támaszkodik. A szülői bizottság működése rendkívül széleskörű. A sokágu, gazdag tevékenységből csak a leglényegesebbeket emeljük ki: a szülői munkaközösségi bizottság segítséget nyújt az iskolának a növendékek kitűnő tanulmányi eredményéért s a tudatos fegyelem kialakításáért folyó munkában. A szülői munkaközösségi bizottság megszervezi a tanulmányaikban elmaradt gyermekek segítségét éppúgy, mint maguk a szülők körében folytatott pedagógiai munkát, hogy gyermekeiket kis koruktól kezdve népük és hazájuk szeretetére, becsülelettségre, kitartó tanulásra és munkára neveljék. A szülői munkaközösségi bizottság gondoskodik arról, hogy a tanulók észszerűen és értékesen használják fel szabad idejüket. Kollektív színház-, hangverseny-, mu-

zeumlátogatásokat, kirándulásokat, filmvetítéseket szervez számukra, ellenőrzi az iskolai étkezdékben az egészségügyi követelmények betartását, a tanulók és sportfoglalkozásokat, megszervezi a tanulók találkozásait a szovjet ország kiemelkedő egyéniségeivel, a sztáhnovistákkal, írókkal, a Nagy Honvédő Háború hőseivel stb.

A jó szülői munkaközösségi bizottság módot talál arra, hogy bevonja az iskola munkájába azokat a szülőket, akik szintén segíteni óhajtanak az iskolának és ilyenek mindenütt szép számmal vannak.

Belőlük, a szülői munkaközösség leghaladottabb tagjaiból áll a szülői aktiva: ők az iskola legjobb barátai, akik az iskolának nyújtott segítségét legfontosabb társadalmi kötelességüknek tekintik és szívesen eleget tesznek a meghívásoknak, hogy résztvegyenek a szülői munkaközösségi bizottság tevékenységében. Így valósul meg — a szovjet iskola, és a szovjet család mindennapos, szoros együttműködésével — a gyermekek kommunista nevelése. A szovjet szülők megtanulják, hogy pedagógiai alapon kezeljék a gyermeknevelés kérdéseit s felkészülten, komolyan és céltudatosan töltsék be nagy és megtisztelő feladatukat, a szovjet ember, a szovjet állampolgár felnevelését. S ebben a szovjet pedagógusoké elsősorban az érdem.

A Szovjetunióban kétféle nevelő van: jó és mégjobb pedagógus. A szovjet nevelők nem is tudják elképzelni az iskola munkáját, az ifjúság nevelését másképp, mint a szülőkkel való legszorosabb együttműködésben. A szovjet pedagógusnak a szülőhöz való viszonyát igényesség és tapintat jellemzi. A szovjet tanító, tanár fontosnak tartja, hogy megismerje a gondolatra bízott gyermek otthonát, környezetét, édesanyjával, apjával gyakran elbeszélgessen — s így megismerve a szülők jellemét, mélyebben megértse a gyermek lelki világát, jó és rossz tulajdonságait. Mindezek a jellemvonások megvilágításra kerülnek a szülői értekezleteken.

Pedagógusok és szülők, az egész szovjet társadalom egybehangolt, odaadó munkájával így nevelik a művelt, bátor, áldozatkész, a nagy szovjet hazához és a béke ügyéhez hű szovjet ifjút — az emberiség nagy jövőjének fiatal nemzedékét.

Nők a kujbisevi vizierőmű építésénél

Tejszerű köd lebeg a Volga felett. Még korán reggel van, de a kujbisevi vizierőmű építkezésén már megkezdődött a nap. Mindenki jóval a munkaidő előtt már ott van munkahelyén. Itt minden percnek fontos jelentősége van. Mindennap történik valami új, valami érdekes. S ami ma újdonságot jelent, az holnap eltörpül az új eredmények mögött.

Most éppen az tartja lázban az egész építkezést, hogy a női brigádok törlek a verseny élére.

Sokan, nem is olyan régen, azon a véleményen voltak, hogy a vizierőműveknel végzett földtani kutató munka, amely állandó utazást, expedíciókban való részvételt követel, egyszerűen kényelmellenségekkel jár, nem való a nőknek.

A kujbisevi vizierőmű építésén dolgozó női geológusok és brigádok alaposan rácsójtak erre az állításra.

Az építkezés főgeológusa Anasztázia Vasziljevna Szerebrianszkaja. Már eddig is több expedícióban vett részt, s most büszkén jött a kujbisevi vizierőmű építkezésére, hogy a földtani kutatásokat ve-

zesse. Ezt a szép hivatást férje, aki szintén geológus, kedveltette meg vele. De ő nemcsak maga lett a geológia szerelmese, hanem három gyermekét is erre a pályára küldte.

Tatjana Ivanovna Dobrinyina sztáhnovista brigádjának minden tagja nő. Ez a brigád végzi a főépítkezés furásait. Nem könnyű a munkájuk, néhol mély szakadékokban, sűrű erdőben kell a furásokat végezni. Még a furótornyot is nők irányítják. A brigádnak egy hónap alatt 80 furást kellett elvégezni, de ők ezt túlteljesítették és 200 furást végeztek. Így a versenyben az első helyre kerültek, elhagyták a férfi és vegyes brigádokat. Tatjana brigádjának tagjai nagyrészt környékbeli kolhozparasztnők. Amikor az építkezésre jöttek, még nem rendelkeztek szakismerettel. Tatjana tanfolyamot indított számukra, megismertette őket a geológia alapfogalmival. Sokan közülük szakmunkások lettek.

A másik női brigádot Mária

Vasztovec vezeti. Ez a brigád azonnal szerzett hírnevet, hogy Kujbisevtől pár kilométerre lévő szigeten végeztek furásokat. Bár a talajvizsnyók a furás számára kedvezőtlenek voltak, a brigád mégis idő előtt teljesítette tervét. Mária Vasztovec és brigádja a munka befejezése után azt kérték az építésvezetőségtől, hogy olyan helyre küldjék őket dolgozni, ahol a talajnehézségeket mások nem tudták legyőzni.

A vizierőmű építkezéséhez szünet nélkül érkeznek új munkások a Szovjetunió minden részéből. Közülük számos nő. Egyesek már megfelelő szakképzettséggel rendelkeznek, s tudásukat most a vizierőmű építkezésének szolgálatába állítják. Mások lelkesedésüket és a szovjet haza iránti szeretetüket hozzák magukkal és rövid időn belül már ezek is hasznos munkasatvák válnak az építkezéseknek.

A szovjet nők a kujbisevi vizierőmű építkezésén elért új munkasikerrel még nagyobb elismerést szereztek maguknak.

A gyermekvédelemről szóló határozat szellemében szervezzék át a „Flacăra” konfekció-üzem gyermekotthonát

Minisztertanácsunknak a gyermekvédelemről szóló határozata többek között a bölcsődék és napközi otthonok létesítését, berendezését és jó működésének biztosítását tűzi a női alkalmazottal rendelkező üzemek és intézmények feladatául. Ez a határozat természetesen vonatkozik hazánk sokezer intézménye és vállalata között, a kolozsvári „Flacăra” konfekció-üzemre is.

A „Flacăra”-üzem vezetősége még az őszön bölcsődét és napközi otthont létesített. A bölcsőde, amely a kintin fölötti emeleti részen van, benyílóból, 3 szobából, fürdőszobából, egy elkülönítéssel és mellékhelyiséggel áll. A csecsemőknek külön termük és gondozónőjük van, külön az 1—2 éveseknek. Mind a bölcsőde orvosnője, mind a gondozónők lelkiismeretes munkát végeznek a csecsemők és kisgyermek tisztántartása, helyes táplálása, egészségük megőrzése érdekében. Naponta márik a kicsinyek hőmérsékletét, testsúlyát. Súlyvesztés esetén az orvosnő külön tápszerket, erősítő injekciókat ad. A járványos betegségek — mint például a skarlát, diftéria, szamárhurut — megelőzése céljából védőoltást kapnak a bölcsőde apróságai. A gondozónők, hogy minél jobban végezhesék munkájukat, elméleti téren is állandóan képezik magukat. Az orvosnő irányításával, jelenleg a csecsemő helyes ápolását és tornáztatását tanulják szakkönyvekből.

A kellő gondozás, a rendszeres táplálás következtében szép kóvák a kicsinyek. Bármilyen lelkiismeretes kezelik azonban a gondozónők a gyermekeket, mégis gyakori a meghülés. Ennek egyrészt a szülők az okai, mert otthon vagy túlfűtött, vagy túlhideg — tehát a bölcsődében megszokott 20—23 C. foktól eltérő hőmérsékletű — lakásban tartják a gyermekeket. Másrészt

a gyár vezetőségét is mulasztás terhel, mert nem fordít kellő figyelmet a bölcsőde. A benyíló, ahol az anyák levetkőztetik gyermekeiket és a gondozónők a bölcsőde ruhát adják fel, — fűthetetlen. Zollog Erzsébet, a bölcsőde orvosnője, ismételt kérésére nemrég állítottak be a szobába cserépkályhát, azonban elmulasztották a kéménybe vezető csövet felszerelni és a gázt bevezetni. Így sem gázzal, sem fával nem fűthető. Másik hiányosság, hogy nincs a bölcsődének mosókonyhája és szárítóhelyisége.

A napközi otthon 2 szobából álló helyiségében délelőtt 20—25, délután pedig 4—5 gyermek tölti el játékkal, tanulásal az időt. Károlyi Márta óvónő fiatalos, buzgó odaadással foglalkozik velük. A gyermekek rendszeres, bőséges étkezésére is nagy figyelmet fordítanak a napközi otthon alkalmazottai. A tápláló reggeli, ebéd, vacsora kivül naponta kétszer edességet, vagy gyümölcsöt kapnak a gyermekek. Így az ételmezésben nincs hiba. Mégis kevés munkásnő viszi gyermekeit a gyár napközi otthonába.

Ennek legfőbb oka az, hogy a napközi otthonban nincs gyermekágy, így nem fektethetik le a kicsinyeket, akiknek szükségük volna 1—2 órai alvásra, mert hajnal 5 órakor kelnek, a délutáni műszakban dolgozó anyák gyermekeit pedig este 10-kor indulnak haza. A legjobb táplálás mellett sem fejlődhetnek kellőképpen a gyermekek, ha nem alszanak eleget. A napközi otthonnak van fürdőszobája, de hiányzik a felszerelés belőle. Mindössze egy csap van a fürdőszobában.

Kevés a gyermek-köpeny is. Egyesek rongyos köpenyben, vagy éppen köpeny nélkül, otthoni ruhájukban tartózkodnak a napközi otthonban. Az orvosi vizsgálathoz szükséges mű-

szereket, vitamin-dobozokat, szekrény hiány, az ablaküvegek között tartják. Játékok nincsenek. A gyermekek otthonról hoznak magukkal egy-egy babát, vagy egyéb játékokat.

A gyár vezetőségének nagyobb figyelmet kell fordítania a bölcsőde és napközi otthonra. A hiányzó butordarabokat és egyéb szükséges felszerelést már régen be kellett volna szereznie. Az igazgatóság részéről Zoltán elvtárs január hónapban megrendelt egyes butordarabokat a „Lemni si Mobile” szövetkezetől. Megbeszéltek a szövetkezet vezetőségével a szükséges butordarabok formáját, méreteit és megegyeztek abban, hogy a gyár adja a faanyagot, a szövetkezet pedig elvégzi a munkát. A szövetkezet tervezői el is készítették a számításkat, rajzokat — csaknem 3 nappal munkaidőt fordítottak erre a célra. Végül kiderült, hogy a gyárnak nem áll rendelkezésére a szükséges faanyag. Ezzel aztán a gyár vezetősége abba hagyott minden további utánajárást. Nem néztek körül, hogy máshonnan szerezzék be a szükséges butordarabokat. A rendelkezésben egyébként gyermekágyak egyáltalán nem szerepeltek, noha az otthonnak erre van leginkább szüksége és ehhez még faanyagot sem kellett volna adnia a gyárnak, mert keményfával a „Lemni si Mobile” szövetkezet is rendelkezik.

A „Flacăra”-gyár vezetőségének feladata, hogy tanulmányozza át alaposan minisztertanácsunk határozatát és annak szellemében igyekezzék a dolgozók gyermekeivel szemben elkövetett mulasztásokat pótolni. Sürgősen szerezzék be a szükséges felszereléseket és törekedjenek arra, hogy a napközi otthonban levő gyermekek élete minél könnyebb és napsugarasabb legyen.

A MNSz kolozsvári II. kerületének tagjai pénzünk vásárló értékének növeléséért

Új pénzünk vásárlóerejének további megszilárdítása és növelése érdekében a MNSz Kolozsvár városi szervezete II. kerületének tagjai felvilágosító munkát végeznek a piacon a vásárlók és a termelők között.

A vásárlókat felvilágosítják arról, hogy saját érdekükben ne fizessék túl az árat és ne halmozzanak össze fölöslegesen sok élelmiszert. Mindenki csak annyit vásároljon, amenny-

nyit néhány nap alatt el tud fogyasztani. Megmagyarázzák továbbá, hogy a gyengébb felhozatalu napokon ne gyűjtsenek nagyobb készleteket, a kevesebb élelmiszerekből, mert azzal felverik az árakat.

A felvilágosító munkában kerületünkben különösen szorgalmasan tevékenykedik Török Mártonné, Rozsnyai Jánosné, Kollár Ferencné és mások. Tholva József levelező

A taci kollektivisták felkészültek a vetésre

A tél folyamán a taci „Új Élet” kollektív gazdaság szervezettel nagyon megerősödött. Az új vezetőség élén Balogh József elnökkel, minden erejét latbaveti, hogy a hiányosságokat felszámolja és a gazdaságot virágzóvá tegye. A tagok is megértették, hogy csak a kollektív gazdaság fejlesztésével, megerősítésével válhatnak jómódúvá. A párttagok felvilágosító munkája és példaadása, valamint a tél folyamán hűségesen látogatott politikai és agrotechnikai előadások eredményeként a tagok most mindennél jobban

érdekl a kollektív gazdaság fejlődése.

A tavaszi munkák előkészítésében Bethlen rajonban élen jártak. Szerszám- és gépjavitást, magtisztítást, próbacsi-ráztatást határidőre elvégezték s a gyümölcsfák téli gondozását is késedelem nélkül befejezték. A munkák jó menetnek nagy lendületet ad a kollektivisták versenye. Gyenge Sándor, Mezei Rácz Márton és Szilágyi József brigádvezetők minden alkalommal jó példát mutatnak és lelkesítik a tagokat.

Nagy Matild levelező

A vadveremi szövetkezet teljesítette az első évnegyedi kukorica felvásárlási tervét

Népköztársaságunk minden dolgozójának és becsületes emberének hazafias kötelessége pénzreformunk további megszilárdítása. Új pénzünk vásárlóerejének növelése.

Az enyvedrajoni Székelykocsárd, Csombord, Vadverem dolgozó földművesei Pártunknak és kormányunknak a pénzreform megszilárdításával kapcsolatos határozata szellemében terményfelvásárlási szövetkezetek útján értékesítik. Március 18-ig a székelykocsárdi dolgozó parasztok a szövetkezet útján 22.617 kiló, a csombordi dolgozó földművesek 17.949 kiló kukoricát értékesítettek, míg a vadveremi szövetkezet teljesítette az első évnegyedre szóló kukoricafelvásárlási tervét. A fentebb említett szövetkezetek elnökei, alelnökei és kezelői öntudatos és odaadó munkájukkal szövetkezetüket az élenjáró szövetkezetek sorába emelték. A vadveremi szövetkezet a terményfelvásárlás terén hosszú időn át a hátulkul-

logók között volt. A pártalapszervezet irányításával és a tömegszervezetek támogatásával teljesítette a tervét és ezzel az élre került. A vadveremi szövetkezet egyetlen nap, március 17-én 13.272 kiló kukoricát vásárolt fel. A felvásárlási munkálatokban különösen kitűnt Harceaga Alexandru, Streian Iosif és Onita Mária, akik példamutató tevékenységükért kitüntető okiratot és jutalmat kaptak.

Március 18-tól már több szövetkezet, köztük a marosdécei, felvinci, alsógorbóvali szövetkezetek a negyedévi tervelőirányzatot túlhaladták. De nem minden szövetkezet teljesítette feladatát. Így a podeni és hortalai szövetkezetek lemaradtak.

Ezeknek a szövetkezeteknek vezetői jobb munkaszervezéssel felzárkóztathatják eddigi hiányosságukat és az élenjáró szövetkezetek közé kerülnek.

Mihaltean Remus, levelező.

Himlő, difteritisz és skarlát elleni oltások sorrendje Kolozsváron

A kolozsvári tartományközi egészségügyi központ közleménye szerint az 1951 március 1 és 1951 december 31-ike között született, valamint az elemi iskola első osztályába járó gyerekek himlőelleni oltása folyó évi április 7-én, 8-án és 9-én d. e. 8—12 óra között kezdődik. Ugyanakkor oltják be himlő ellen azokat a gyerekeket is, akik az előző oltások alkalmával nem jelentkeztek oltásra. Ugyanezenek a napokon oltják be skarlát és difteritisz ellen az 1951 évben született gyermekeket, valamint azokat a 10 évnél fiatalabb gyermekeket, akik még nem kapták meg ezeket az oltásokat. Az oltások három részben történnek. Április 7—8 és 9-én az első oltás, április 28—29 és 30-án a második oltás, május 12—13—14-én a harmadik oltás.

Azok a gyermekek, akik már mind a három oltásban és azután minden évben újraoltásban részesültek, a fent említett napokon jelenjenek meg újraoltást véget.

Az alábbiakban közöljük a beoltási központokat:

1-es számú központ gyermek poliklinika (Berthelot-utca 5 szám) az 1. 2. 4. 14. 19 és 20-ik számú egészségügyi körzetek részére. 2-es számú központ: a Györgyfalvi-uton levő gyermek-diszpenzár helyiségében: a 10-ik, 11-ik és 9-ik számú egészségügyi körzetek részére. 3-as sz.

központ: a Budai Nagy Antal-utca 31 szám alatt levő gyermek-diszpenzárban a 3 és 6-ik számú egészségügyi körzetek részére. 4-es számú központ: a Puetilor 2 szám alatt levő gyermek-diszpenzárban az 5 és 12 számú egészségügyi körzetek, az 5-ik számú központ: a Giordano Bruno-utca 2 szám alatt levő gyermek-diszpenzárban, a 13-ik számú egészségügyi körzet, a 16-ik számú központ: a Halkóci-ut 66 sz. alatti gyermek-diszpenzárban a 15-ik számú egészségügyi körzet, a 7-es számú központ: a Mező-utca 36 szám alatti gyermek-diszpenzárban a 17-ik sz. egészségügyi kerület, a 8-ik számú központ: a gyermekklinika (Móck-utca 58. szám) a 16-ik és 18-ik számú egészségügyi körzetek, a 9-ik számú központ: a szamosfalvi orvosi rendelőben a 8-ik számú egészségügyi körzet és a 10-ik számú központ: a dezméri orvosi rendelőben a 9-ik sz. egészségügyi körzethez tartozó gyermekeknek kell oltásra jelentkezniük.

A közlemény hangsúlyozza, hogy minden szülőnek érdeke, hogy gyermekét himlő, difteritisz és skarlát ellen beoltassa. Az oltások kötelezők és teljesen díjtalanok. Azok ellen a szülők ellen, akik gyermekeiket nem oltják be a 200/1950-ik sz. törvényrendelet értelmében járnak el.

Tervszerűsítse munkáját

a „Solidaritatea” cipőipari szövetkezet békebizottsága

A békebizottságoknak a Párt tanításai alapján a dolgozókat mozgósítanok kell a békeharci feladatok végrehajtására. Tudatosítanok kell bennük azt, hogy minden cselekedetük, amivel a szocializmus építését elősegítik, egyben a békétábrát erősíti. A béke építőt nevelniük kell arra is, hogy ne csupán az anyagi javak megteremtéséért dolgozzanak, hanem a szocialista hazafiság és a proletár nemzetköziség szellemében, munkájukkal elszántan küzdjenek a tőkés és gyarmati országok nébelnek az imperialista járomból való felszabadításáért.

A békebizottságok egyik fontos teendője az is, hogy a háborus uszítók mesterkedéseit leleplezve, gyűlöltessék meg az imperialistákat.

Ezek után nézzük meg, hogyan teljesíti a kolozsvári „Solidaritatea” cipőipari szövetkezet békebizottsága ezeket a feladatokat.

A városi békebizottság az elmúlt év decemberében a békeharcosok kezdeményezésére a bizottságok munkája megjelöltésére érdekében nagyarányú átszervezést hajtott végre. Ekkor szervezték át a „Solidaritatea” békebizottságát is.

A békebizottság azóta rendszeresen tart gyűléseket. A gyűléseken megbeszélnek a békeharccal kapcsolatos kérdéseket. Hetenként kétszer kollektív újságolvasást tartanak. Megvitatják a felmerülő kér-

déseket. A kollektív újságolvasásba bevonják a szövetkezet többi dolgozóit is. Gondoskodnak arról, hogy a szövetkezet falliúságján a békeharccal kapcsolatban, állandóan jelenjenek meg cikkek. A termelésben élenjárók népszerűsítését a falliúságon keresztül végzik, s ezzel jobb eredmények elérésére ösztönzik a szövetkezet dolgozóit. Helyes felvilágosító munkát végeznek, amelynek eredménye az, hogy a szövetkezet dolgozói a gyűléseket rendszeresen látogatják.

Hiba volna azonban azt hinni, hogy a fentiek teljesítésével a „Solidaritatea” békebizottsága maradéktalanul eleget tesz feladatainak. Korántsem. Ha körültekintőbben megvizsgáljuk tevékenységét, számos olyan hiányosságot találunk, ami akadályozza a békebizottság egészségös munkájának kibontakozását. A legnagyobb hiányosság az, hogy a szövetkezet békebizottsága nem készít munkatervet. A tagok feladataikat csupán szóbeli megbeszélés alapján végzik. Ebből származik az, hogy a békebizottság tagjai hamar elfelejtik, mi a teendőjük. Csak néhányan vesznek részt tevékenyen a munkában: Martin György és Sturzan Miklós, akik díszretet érdemelnek, mert a kitűzött feladatok elvégzésében mindenkor segítségnyújtanak Sándor Albert békebizottsági elnöknek. Ezzel szemben Fegyveres Gizella és Lovász György békebizottsági

tagok másirányu elfoglaltságukra hivatkozva, kivonják magukat a közösségi munkából. Másik hiányossága a békebizottságnak, hogy a tagok elszigetelten dolgoznak és nem kérnek segítséget a pártalapszervezet titkártól, vagy a szövetkezet elnökétől, a munkájukban felmerülő nehézségek leküzdésére.

A hiányosságok felszámolása érdekében a békebizottság elnökének feladata, hogy ossza fel a munkát a tagok között. A bizottság hozza összhangba tevékenységét a szövetkezet vezetőségével, hogy ezáltal nagyobb mértékben járuljon hozzá a szövetkezet általános feladatainak teljesítéséhez.

A békebizottság legsürgősebb feladata, hogy alapos munkatervet készítsen és abban minden egyes tag feladatát körvonalazzák. A munka megjelöltésére érdekében feltétlenül szükséges az is, hogy a békebizottság tagjainak számát kibővítsék, úgy, hogy minden osztályról legyen egy-egy dolgozó a békebizottságban. Azokat a régi tagokat pedig, akik elhanyagolják feladataikat teljesítését, helyettesítsék újakkal.

Feltétlenül szükséges, hogy tapasztalateserét szervezzenek egy jól dolgozó békebizottsággal. Vegyék át annak munkamódszerét, hogy ilyen módon a hiányosságok kiküszöbölésével minél tevékenyebben járuljanak hozzá a békeharchoz.

